

Arrest

nr. 190 135 van 27 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 juni 2017.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2. Verzoekers vorige asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 178 534 van 28 november 2016 omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn Afghaanse nationaliteit.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker inzake zijn huidige asielaanvraag nog steeds volhardt van Afghaanse nationaliteit te zijn.

Ter ondersteuning van zijn huidige asielaanvraag legt verzoeker de volgende documenten neer: de amayesh-kaarten van zijn ouders, broer en drie zussen; een Iraans trouwboekje voor Afghaanse migranten van zijn ouders; een enveloppe verzonden vanuit Griekenland; de taskara van zijn vader en een legerdokument van zijn vader.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit Afghanistan en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kan herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat verzoeker in wezen niet verder komt dan het volharden in de bewijswaarde van de door hem bijgebrachte documenten en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Zo verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing geen enkel stuk neerlegt dat de vermeende corruptie in Iran met de amayesh-kaarten kan bewijzen, stelt de Raad vast dat er zich in het administratief dossier wel degelijk informatie bevindt aangaande verkrijgen van valse documenten en 'echte' documenten op frauduleuze manier. Het gaat hier om gerechtelijke documenten, reisdocumenten of identiteitsdocumenten. Het door verzoeker bijgebrachte arrest nr. 178 534 van deze Raad betreft een individueel geval en heeft geen precedentwaarde. Elke asielaanvraag dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden. Verzoeker toont geenszins aan zich in een vergelijkbaar geval te bevinden nu de vragen die hem werden gesteld om na te gaan of hij daadwerkelijk als Afghaans vluchteling in Iran verbleef, elementen betroffen waarvan verzoeker, rekening houdend met zijn profiel, zeker op de hoogte had moeten zijn. Zo oordeelde zowel de commissaris-generaal als deze Raad dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerde Afghaanse nationaliteit omdat (i) tijdens het gehoor bleek dat hij enkel de Iraanse variant van het Perzisch, namelijk het Farsi, machtig is (ii) zijn kennis over de Tadzjiek beperkt is terwijl hij verklaart tot deze etnische origine te behoren, (iii) hij evenmin kan aangeven waar zijn ouders precies in het district Paghman woonden voor hun vlucht naar Iran of waar het district Paghman precies ligt in Afghanistan, (iv) verzoeker niet weet dat Kabul de hoofdstad is van Afghanistan en hij verder geen enkele andere Afghaanse stad kan benoemen, (v) hij niet weet hoe een Afghaans identiteitsdocument wordt genoemd, (vi) zijn verklaringen over de vluchtmotieven van zijn ouders gebrekkig en ongeloofwaardig zijn en (vii) verzoeker verder ongeloofwaardige verklaringen aflegt over een eventueel netwerk in Afghanistan. In de bestreden beslissing wordt hieraan toegevoegd dat "er ook sterke twijfels bestaan over de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw profiel. Zo verklaarde u tijdens uw vorige asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken aanvankelijk dat u slechts vijf jaar lang naar school ging in Iran. Tijdens het gehoor op het CGVS wijzigde u deze verklaringen en verklaarde u dat u elf jaar lang school liep in Iran (gehoor CGVS 20/6/2016, p. 13). Het is dan ook zeer verwonderlijk dat u niet in staat bent de zomermaanden in de Iraanse kalender te noemen (gehoor CGVS 20/6/2016, p. 4). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u de Iraanse maanden kan tellen maar niet weet welke maanden in de zomer vallen (gehoor CGVS 20/6/2016, p. 14). Uw verklaringen hieromtrent overtuigen geenszins en ondergraven uw algemene geloofwaardigheid ernstig." Verzoeker gaat hier in zijn verzoekschrift niet op in en blijft halsstarrig volharden in de bewijswaarde van de door hem neergelegde documenten en bijgevolg diens Afghaanse nationaliteit. Dient evenwel te worden benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit voorgaande. Documenten hebben enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete tegenargumenten aan die hier een ander licht op werpen.

De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van zijn verklaringen omtrent zijn herkomst en asielaanvraag zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden).

In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien

dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 13 juni 2017, voert verzoekende partij aan dat zij volhardt in de middelen van haar verzoekschrift. Zij licht toe dat haar verzoekschrift tijdig is en dat zij 5 nieuwe stukken heeft ingediend in origineel. Daaruit blijkt dat zij een Iraanse migrant was en dat zij zelfs gedwongen werd om in Syrië te vechten. Verzoekende partij wijst er op dat de verschillende documenten haar ongeloofwaardig bevonden relaas kunnen herstellen zodat haar tweede asielaanvraag verder moet onderzocht worden.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het volharden in haar middelen en in de bewijswaarde van de door haar bijgebrachte documenten, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 13 juni 2017 opgenomen grond.

Zo gaat verzoekende partij niet in op, minstens ontkracht, noch weerlegt zij de grond in de beschikking waar als volgt wordt vastgesteld: *“Zo verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing geen enkel stuk neerlegt dat de vermeende corruptie in Iran met de amayesh-kaarten kan bewijzen, stelt de Raad vast dat er zich in het administratief dossier wel degelijk informatie bevindt aangaande verkrijgen van valse documenten en ‘echte’ documenten op frauduleuze manier. Het gaat hier om gerechtelijke documenten, reisdocumenten of identiteitsdocumenten. Het door verzoeker bijgebrachte arrest nr. 178 534 van deze Raad betreft een individueel geval en heeft geen precedentwaarde. Elke asielaanvraag dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden. Verzoeker toont geenszins aan zich in een vergelijkbaar geval te bevinden nu de vragen die hem werden gesteld om na te gaan of hij daadwerkelijk als Afghaans vluchteling in Iran verbleef, elementen betroffen waarvan verzoeker, rekening houdend met zijn profiel, zeker op de hoogte had moeten zijn. Zo oordeelde zowel de commissaris-generaal als deze Raad dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers beweerde Afghaanse nationaliteit omdat (i) tijdens het gehoor bleek dat hij enkel de Iraanse variant van het Perzisch, namelijk het Farsi, machtig is (ii) zijn kennis over de Tadzjiken beperkt is terwijl hij verklaart tot deze etnische origine te behoren, (iii) hij evenmin kan aangeven waar zijn ouders precies in het district Paghman woonden voor hun vlucht naar Iran of waar het district Paghman precies ligt in Afghanistan, (iv) verzoeker niet weet dat Kabul de hoofdstad is van Afghanistan en hij verder geen enkele andere Afghaanse stad kan benoemen, (v) hij niet weet hoe een Afghaans identiteitsdocument wordt genoemd, (vi) zijn verklaringen over de vluchtmotieven van zijn ouders gebrekkig en ongeloofwaardig zijn en (vii) verzoeker verder ongeloofwaardige verklaringen aflegt over een eventueel netwerk in Afghanistan.*

In de bestreden beslissing wordt hieraan toegevoegd dat “er ook sterke twijfels bestaan over de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw profiel. Zo verklaarde u tijdens uw vorige asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken aanvankelijk dat u slechts vijf jaar lang naar school ging in Iran. Tijdens het gehoor op het CGVS wijzigde u deze verklaringen en verklaarde u dat u elf jaar

lang school liep in Iran (gehoor CGVS 20/6/2016, p. 13). Het is dan ook zeer verwonderlijk dat u niet in staat bent de zomermaanden in de Iraanse kalender te noemen (gehoor CGVS 20/6/2016, p. 4). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u de Iraanse maanden kan tellen maar niet weet welke maanden in de zomer vallen (gehoor CGVS 20/6/2016, p. 14). Uw verklaringen hieromtrent overtuigen geenszins en ondergraven uw algemene geloofwaardigheid ernstig." Verzoeker gaat hier in zijn verzoekschrift niet op in en blijft halsstarrig volharden in de bewijswaarde van de door hem neergelegde documenten en bijgevolg diens Afghaanse nationaliteit. Dient evenwel te worden benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit voorgaande. Documenten hebben enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Blote beweringen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete tegenargumenten aan die hier een ander licht op werpen."

De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij of zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, kan niet volstaan met een verwijzing naar algemene rapporten over de toestand in het land van herkomst, maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas en ongeloofwaardige verklaringen en zonder bewijs van de voorgehouden nationaliteit en afkomst, maakt verzoekende partij zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van haar asielrelaas raakt, te verzwijgen stelt de commissaris-generaal op correcte wijze vast dat er redelijkerwijze van uitgegaan mag worden dat er geen elementen zijn die wijzen op een schending van het non-refoulementbeginsel voor zover verzoekende partij zou worden teruggeleid naar haar werkelijke land van herkomst.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS